Háromszékrõl kétezren vesztek oda Uzonban emlékeztek a barcaföldvári áldozatokra SzH.2016.10.29.

Szerzõ Administrator
2016. október 31.
Utolsó frissítés 2017. február 20.

Élve az alkalommal, hogy a Magyar Országgyûlés és Magyarország Kormánya 2016-ot a Gulág évének nyilvánította, szombaton az uzoni református templomban ünnepi istentisztelettel, kulturális mûsorral, elõadásokkal és táblaavatással emlékeztek azokra a magyar és német férfiak ra, akiket 1944 õszén a barcaföldvári elosztótáborba hurcoltak a román hatóságok. Az uzoni megemlékezés a templom oldalán az áldozatok tiszteletére elhelyezett márványtábla leleplezésével ért véget .
Ez alkalomból a Sepsi Református Egyházmegye részérõl Incze Zsolt György esperes köszöntötte a templomba Háromszékrõl és az anyaországból egybegyûlteket. Igét Szegedi László Tamás, a Brassói Református Egyházmegye esperese hirdetett, majd az istentisztelet végeztével a barcaföldvári tömegsírokat megjelölõ emlékmû elkészítésének értelmi szerzõje és kivitelezõje, illetve az emlékünnepség megszervezõje, Ungvári Barna András, jelenleg Uzonban szolgáló református lelkipásztor elevenítette fel az emlékhely kialakításának nehézségeit. Az elkövetkezõkben az uzoni református dalárda idézte fel szívbemarkoló énekszó és az egykori deportáltak naplójegyzeteinek felolvasásával a barcaföldvári gyûjtõtábor kényszerlakóinak tragédiáját, majd Kóka Zoltán alezredes a bukaresti magyar nagykövetség katonai és légügyi attaséjának, valamint Török József, a Volt Politikai Foglyok Kovászna Megyei Szövetsége elnökének áldozatokra emlékezõ szavai hangzottak el. A haláltábornak nevezett egykori gyûjtõhely létrehozásának elõzményeit és az ott történteket a téma kutatója, Benkõ Levente, jelenleg Kolozsváron élõ újságíró, történész idézte fel. Ennek során többek között megtudhattuk, hogy a mai napig sincsenek pontos adatok az 1944 õszén elhurcoltak számára vonatkozóan, szerinte azonban Kolozsvárról például 5000, Csíkszékrõl 3000, Háromszékrõl pedig 2000 személy eshetett ennek áldozatul. A barcaföldvári gyûjtõtábor állandó létszáma valahol 2500–6000 között mozgott, és állandóan változott, ugyanis a munkaképeseket folyamatosan elszállították, a helyüket újakkal töltötték fel. A döbbenetes történéseket felidézõ, de mindvégig méltóságteljes ünnepség a templom oldalán az áldozatok emlékére elhelyezett gránittábla leleplezésével, valamint a foglyok és hozzátartozóik leveleibõl, visszaemlékezéseibõl létrehozott vándorkiállítás megtekintésével ért véget.

Bedõ Zoltán